

178. Længe nok har sig Bondepige været.

(Det danske Sprog i Slesvig.)

Allegretto.

Gammel Dans.

mf

1. Læn - ge nok har jeg Bon - de - pi - ge væ - ret,
læn - ge nok har hun, ty - ske Frø - ken, blæ - ret

sid - det paa Tær - skel og spun - det paa min Ten;
sig paa mit Høj - sæ - de, jeg gna - vet Ben.

Nu vil jeg glad sid - de, hvor jeg sad,

frem - merst vil jeg gaa i de dan - sen - des Rad.

<p>2. Mindes jeg kan, i hedenfarne Dage
Silke jeg sled i min Moders Rosengaard;
rundt om mig sværmed Riddersvende strage,
jeg gik med Guld og Perler i mit Haar.
Dronning jeg var,
Krone jeg bar
statelig i Dansen med Konning Valdemar.</p>	<p>4. Ikke til Hove stedes mer jeg turde.
næppe hos Bonden man mig undte Ro;
Haardhed jeg led, og vaande mig jeg gjorde,
naar man mig stødte og traadte mig med Sko.
Bonden min Ven
blev dog igen,
græd med mig i Stilhed mangan Aften hen.</p>
<p>3. Ak, men da maatte jeg onde Dage friste;
sorte Grev Henrik min Husbond fangen tog,
ind over gennembrudt Gærde sig mon liste
vendiske Bander, og - stedse frem de drog.
Bort man mig smed
i Trælestuen ned:
tyske Frøken dansed i Danekvindens Sted.</p>	<p>5. Dagene skifte nu - Gud ske Lov, de skiftel
Atter i Højlofts - Sale tør jeg staa.
Slag vel end vanker af tyske Frøkens Vifte!
stolt hun end stritter, vil ej af Vejen gaa.
Dog, trods al Strit
siger jeg frit:
Tyske Frøken dances af Dansen om lidt!</p>

6. Længe nok har jeg Bondepige været,
siddet paa Tærskel og spundet paa min Ten,
længe nok har hun, tyske Frøken, blæret
sig paa mit Højsæde, jeg gnavet Ben.
Nu vil jeg glad
sidde hvor jeg sad,
fremmerst vil jeg gaa i de dansendes Rad.

K. Karstensen.